

Ks. Bartosz Rakoczy

Temat pracy doktorskiej:

Ksiądz Kazimierz Pszon (1933-2005) jako kaznodzieja.

Streszczenie

Obecnie mówi się, że jednym z istotnych elementów współczesnego katolicyzmu jest odnowa biblijna, homiletyczna czy liturgiczna Kościoła, która winna w życiu chrześcijańskim odgrywać coraz większą rolę. Słowo Boże jest darem od Boga, i odgrywa ważną rolę dla wspólnoty Kościoła. Jego zadaniem jest Boże działanie w świecie oraz przypomnienie, że wszyscy jesteśmy powołani do świętości. W tym kontekście, niezwykle istotnym wydaje się właściwy i umiejętny sposób kaznodziejskiego przekazu chrześcijańskiej idei, aby słuchający głoszonych treści, odkryli w swoim niełatwym życiu, naznaczonym wieloma trudnościami drogę do świętości i poczuli, że są prawdziwie kochanymi przez Boga, a to z kolei nauczyło ich takiej samej miłości wobec bliźnich. Inspiracją do napisania pracy stała się piętnasta rocznica śmierci (*która przypadła w 2020 roku*), wybitnego kaznodziei i rekolekcjonisty przemyskiej archidiecezji, ks. Kazimierza Pszona, który 10 listopada 2005 roku, zmarł w Sanoku w wieku 72 lat. Był człowiekiem znanym nie tylko w archidiecezji przemyskiej, ale również poza jej granicami w kraju i za granicą. Choć od jego śmierci upłynęło niewiele czasu, jako jego wychowanek, uczeń i nie boję się powiedzieć „duchowy syn”, mam marzenie aby skromna postać owego kapłana nie zaginęła, wymazana bezlitosnym prawem czasu, który z każdym kolejnym rokiem naturalnie zamazuje obraz żyjących niegdyś ludzi.

Badając bogaty dorobek homiletyczny księdza Pszona, postaramy się ukazać, że należał do grona predysponowanych i dobrze przygotowanych, traktujących poważnie i odpowiedzialnie powierzoną przez Chrystusa i Kościół misję nauczania i uświęcania. Główną bazę źródłową pracy stanowić będą materiały rękopiśmiennicze i drukowane (maszynopisy) badanych kazań. W pracy badawczej sięgniemy do wspomnień o osobie zasłużonego kapłana, oraz dokonamy analizy dokumentów Kościoła na temat przemówień i homilii, ich treści i wymagań w świetle sprzed i posoborowych wymagań nakładanych na kapłanów, jako jedna z wielu form kierowania i uświęcania Ludu Bożego. Zbadamy posłuszeństwo wytycznym, zawartym w przemówieniach papieskich, listach apostolskich, i dekretach dotyczących kwestii związanych z misją Kościoła jaką jest głoszenie Jezusa jako dobrej nowiny.

Powyższe założenia skłoniły autora do przeprowadzenia badań nad kaznodziejskim przekazem owych treści na przykładzie kazań Księdza Kazimierza Pszona.

Badawcza praca przebiega według planu zawartego w pięciu rozdziałach. Najpierw zostanie przybliżony kontekst życia ks. Kazimierza Pszona i jego dorobek kaznodziejski. Dalsze etapy badań, które będą stanowić kolejne rozdziały rozprawy, poruszą zagadnienia takie, jak: problematyka biblijna, moralna, liturgiczna, mistagogiczna i dogmatyczna, oraz miejsce przykładów w badanych kazaniach. Plan badawczej pracy został rozszerzony żywą pamięcią ludzi, dla których usłyszane słowo wspomnianego kapłana, dokonało swoistego rodzaju „wywrócenia życia „ i stało się czymś zupełnie nowym, życiem w nowej relacji z odkrytym na nowo Jezusem.

Ufam, że wnikliwe badanie i lektura pozostawionych rękopisów przyczyniły się do ukazania, co było priorytetem kapłańskiej pracy księdza Kazimierza Pszona jako kaznodziei, ocalając tym samym kolejnego kapłana od bezlitosnej śmierci zapomnienia.

ks. Bostan Rakoczy

15.06.2022r.